

CRÍTICA

Marcel·lí Borrell

El plaer de la vida

LA TRAMA: Max Skinner, expert en inversions financeres, viatja de Londres a la Provença bucòlica per a vendre's una petita vinya que ha heretat del seu oncle Henry, un cop allí descobreix el bon sabor dels vins, el plaer de la vida i una dona que li capgira els sentiments.

La pel·lícula: No tot han de ser impactants aventures d'aliens llefiscosos, proeses de lluitadors invencibles i xocs imponents de cultures a la grenya, deuria dir-se un bon dia Ridley Scott (Newcastle, 1950). I com el bel·licós protagonista d'aquesta comèdia de (bons) sentiments, Scott s'ha regalat uns dies que paladegen el (bon) vi, a ple sol i aire, envoltat d'un encaix d'entranyables emocions i d'un grapat de records familiars a la recerca d'un temps, el de la infantesa, mig perdut. El relat no s'escapa ni un moment als llocs comuns dels films de relacions entre dones i homes en perpetu estira-i-arronsa, entre cordial i competitiva. El Max tauró dels negocis que interpreta Russell Crowe (amb joirosa complicitat amb el director que el va convertir en justicier gladiador) dóna peu a situacions divertides, resoltes amb l'eficàcia, l'elegància i l'ofici d'un realitzador que s'ho passa d'allò més bé parlant de coses tan senzilles com descobrir la suprema importància dels detalls que humanitzen el viure. Allí on, diuen, es troben els déus. Com tota comèdia amb vocació d'agradar i quedar-se amb el personal, *Un buen año* es beneficia d'un repartiment sòlid, fresc, d'enganyosa lleugeresa, on l'èpic Crowe demostra maneres de comediant trappella. I què dir dels breus moments, estel·lars, d'un Albert Finney gat vell de la composició histriònica, de la Marion Cotillard de fascinant físic i mirada tòrrida que bé podria ser la causant del descongela ment dels casquets polars. En fi, un plaer, senyores i senyors. Què més? Ah, sí, un guió tan fatxenda com el mateix Max. Vaja, al límit de l'abisme de les situacions absurdes. Una fotografia que capta amb solvència cromàtica les llums d'una Provença hedonista i els subratllats musicals amb ritme de migdiada sensual, maquinen, plegats, la conxorxa per enamorar la clientela. Amb el volàtil bouquet d'un vi de criança.

Un buen año

Director: Ridley Scott.
 Intèrprets: Russell Crowe,
 Marion Cotillard, Ali Rhodes,
 Albert Finney. EUA-Gran
 Bretanya, 2006. 118 minuts.
 Lauren, Rambla.

La frase: "Perdona els meus llavis, sempre troben plaer en els racons més insospitats", xiuxiueja un Max acostumat a imposar la llei del més atrevit. O la seducció de les paraules ben col·locades.

La recomanació: Sense ser res de l'altre món, la comèdia col·la ulls avall amb franca alegria i vitalitat.